

[Marianne Jelved]

skud – det er sikret i loven – pr. deltagertime, og deltagerne fra disse grupper skal efter lovforslaget betale deltagergebyr på lige fod med alle andre grupper. Det synes jeg er rigtigt. Det er en anerkendelse af, at uanset om man har et handicap af den ene eller den anden art, bruger den ene eller den anden type folkeoplysningsmuligheder, så er der et deltagergebyr at betale.

10 pct. er blevet til 5 pct. Bl.a. har hr. Stillinger gjort meget ud af det, og det forstår jeg godt; det ville jeg også have gjort, og det gør jeg så også nu. Jeg har tidligere sagt, at denne del af lovforslaget er et pulsslæg i lovforslaget. Det er et kompromis imellem tre partier i regeringen, at det er blevet ikke 10, men 5 pct. Og jeg skal så være lige så åben, som bl.a. hr. Helge Sander har været, og sige, at Det Radikale Venstre under udvalgsarbejdet er meget åben for at diskutere også dette punkt ligesom alle de andre.

Ungdomsskoler, produktionsskoler og daghøjskoler får en selvstændig lov. Det er skoler, der fleksibelt og ud fra lokale forhold og behov giver unge og voksne muligheder for at få fat i det grundlæggende i folkeoplysningen: den personlige udvikling og styrke til at tage fat i de udfordringer, der gør livet til den enkeltes anliggende i fællesskab med andre.

Der er vigtige danske traditioner og fornyelser i de to lovforslag.

Alle de mange henvendelser, vi har fået, vil indgå i de overvejelser, vi nu gør os i udvalgsarbejdet. Og jeg skal hilse og sige, at de radikale kvinder har ikke sovet, men i modsætning til f.eks. andre kvinder har vi den tør, som er grundlæggende, at ansvar ansvarliggør, og at folk kan selv, hvis rammerne er vide nok. Og det er faktisk det, 10-punkts-programmet, 7-punkts-programmet, 5-punkts-programmet, som nogle kalder »summiderne«, og det kulturpolitiske idéprogram formentlig også vil vise. Det, de tre programmer har vist, er, at hvis man får lov, så kan man meget bedre, end når vi sidder herinde og detaljstyrer det hele.

Det er Det Radikale Venstres styrke, at vi tør placere os dér, hvor vi får reel indflydelse, så vi kommer i den rigtige retning, og det er disse lovforslag udtryk for.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg kan godt forstå, at fru Marianne Jelved beklager, at dette med motion kommer frem.

Det lyder jo så umiddelbart smukt at sige, at undervisning og aktivitet er ligeværdige, og det er hånden og ånden, der går op i en højere enhed. Det har været tradition, det har været et særkende i folkeoplysningsammenhæng igennem 20 år. Godt nok for det.

Men det virker jo helt ejendommeligt og også, synes jeg, kritisabelt, at et forlig, en aftale, forståelse, kald det hvad man vil, der er strikket sammen på en sådan måde mellem idrætsorganisationerne og oplysningsforbundene i folkeoplysningsudvalget med møje og besvær, har det været mit indtryk, og efter mange års krig – det ved vi, der har siddet i Uddannelsesudvalget – bliver brugt til en meget hård beskæringsblok, når man allerede i lovforslaget trækker 64 mio. kr. til sig. Det kan så være den økonomiske nødvendighed. Men spørgsmålet var, om det skulle gøres dér, om det skulle gøres på den måde. Så ligeværdigheden, fru Marianne Jelved, virker ikke så troværdig, når besparelsen hentes hjem på det område.

Men det, jeg egentlig bad om ordet for, var selvfølgelig de bemærkninger, der faldt indledningsvis. Socialdemokratiet stemte ikke for 10-punkts-programmet. Nej, det gjorde vi ikke, og det vedstår vi glad og gerne. Vi gjorde det ikke, fordi det gik ind i en sammenhæng, hvor vi diskuterede betalt frihed til uddannelse, og vi ved i dag, at betalt frihed til uddannelse jo ikke blev realiseret via 10-punkts-programmet.

Vi tror faktisk på, at Udviklingscenteret, som var etableret dengang, glimrende kunne have fået sine bevillinger, som det har fået over finansloven, og som vi har stemt for – dog ikke i denne omgang. Vi er også overbevist om, at folkeoplysningsudvalget nemt kunne være blevet nedsat uden 10-punkts-programmet.

Vi har ikke nogen problemer med det, fru Marianne Jelved, men det er jo meget morsomt.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg synes, at den radikale ordførers henvisning til 10-punkts-programmet var meget relevant, og i den sammenhæng gjorde den radikale ordfører meget ud af, at der med denne nye lov er tale om en decentralisering.

Dér synes jeg, man ærligt må erkende, at der er tale om »både og«. Der er tale om en decentralisering af den økonomiske styring. Men på et andet punkt er der jo tale om en centralise-